

Ekspositsioon helkleb tuhandetes hallides varjundites

Krista Piirimäe
kunstiajaloolane

29. aprill 2019, 0:01

Hetk Tiina Sarapu näituse «Case Study 2» avamiselt, taga paremal Meiu Münt, kelle näitus «Maailma loomine» avati väikeses galeriis.

FOTO: Jaak Kikas

Andekuse üheks tunnuseks on öelda palju vähese sõnade või kujunditega. Ma ei ole näinud «vaesemat» näitust, kui seda on Tiina Sarapu «Case Study 2» («Juhtumi uuring 2»).

KUULA ARTIKLIT

00:00

00:00

ARVUSTUS

- Tiina Sarapu «Case Study 2» («Juhtumi uuring 2»)
- Tartu Kunstimajas kuni 5. maini

Kui mina sisenen mõnele näitusele, siis esimese mulje saan ma värvidest. Neid sel näitusel ei olegi, sest valge, hall ja must mõnes käsitluses ei ole värvid.

Sellistes toonides on kahesugused kastid: seintel täiesti ühesugused ja asetsevad ranges järjekorras, põrandal aga eri mõõtudes ja kaootilises paigutuses. Kõik

kastid on väljastpoolt helehallid, seestpoolt aga on seintel olevad kastid värvitud valgeks ning põrandal olevad mustjashalliks. Mustjashall pidavat andma enam varjundeid kui täiesti süsimust. Kunstnik on mõelnud ka seinte ja põranda värvi peale. Esimesed on helehallid, põrand must.

Ekspositsiooni sisulist raskuspunkti kannavad õrnhallid klaasid, millega on kastid kaanetatud. Seda mitte täielikult, nad on nimelt ühest servast või nurgast painutatud, lainetatud, pööratud.

Rohkem midagi kirjeldada ei olegi. Ja ometi on kõik ütlemata stiilne ja omamoodi rikas. Istun ja naudin kõrgetasemelist kunsti. Vormide sirgjooneline ja tuim kubism *versus* klaasi läbipaistvus ja helklemine, valguse virvendused ja helendused ning kõikvõimalikud peegeldused.

Sel õhtupoolikul paistab monumentaalgaleriisse kirkas päike, mis joonistab seintele akende ruudulised varjud, paneb klaasid eriliselt sätendama ning lisab lõpututele varjunditele veelgi nüansse.

See näitus, nagu iga hea näitus, ei vaja sõnu. Kuid tänapäeval peavad autorid ka midagi kirjutama ja Sarapu on olnud nutikas. Saatetekstist loeme, et näitus tegeleb kastide, pakkide, kirstude, kingituste ja kohvritega seotud tegevuste uuringutega. Ka klaasi kasutamine on ilusti ära seletatud.

Küll aga ei leia ma õigustust ingliskeelsele pealkirjale. Kunstnikud on eesti haritlaskonnast kõige enam valmis eesti keelt asendama inglise keelega ja see tekitab minus kõikvõimalikke negatiivseid tundevarjundeid.

Tiina Sarapu töö näituselt «Case Study 2».

FOTO: Jaak Kikas